

Ivo Van Hove

(49), de regisseur van 'Götterdämmerung', het vierde deel van Wagners 'Ring des Nibelungen' dat donderdag in première ging in de Vlaamse Opera.

door op internaat te gaan. Van mijn 11de tot mijn 17de zat ik op het internaat van het Klein Seminarie van Hoogstraten. Het was het leven in een notendop. Verlies, liefde en dood, ik leerde er met alle grote emoties omgaan. Als regisseur put ik daar nog steeds uit. Het internaat was een wereld in de wereld. Als jongetjes onder elkaar deelden we lief en leed met elkaar. We leerden samen te leven, we leerden over trouw en ontrouw. Ik heb er veel aan gehad.

door rechten te gaan studeren. Het was een logische keuze om naar de universiteit te gaan. Ik studeerde drie jaar lang rechten. Die buffer was goed voor mij. Het is een wonder als je op je 17de al weet wat je wil doen in je leven, en daar had ik rustig de tijd om erover na te denken. Bovendien was de opleiding heel breed. Ik kreeg er bijvoorbeeld ook filosofie en talen. Maar al op internaat kreeg ik kicks als ik de hoofdrol speelde in het theatergroepje. Ik was ook nogal een haantje de voorste nam makkelijk de leiding. Dus besloot ik om theaterregie te studeren aan het RITS in Brussel.

door acteur Alex Van Royen. Aan het RITS kreeg ik les van hem. Hij was een bullebak, een hartvochtig man, maar hij heeft mij de essentie van het regievak bijgebracht. Welke tekst je ook brengt, je kunt er nooit dé regie van maken. Die bestaat niet. Dat lijkt vanzelfsprekend, maar het was een eyeopener voor mij. Toen we met acht afstudeerden, zei hij de dag na ons eindexamen: 'Ik heb gisteren zeven keer geen toneel gezien, één keer slecht toneel.' Ik was blij dat ik tenminste toneel was.

door 'Geruchten'. Mijn eerste voorstelling in 1981 was 'Geruchten' met het gezelschap AKT. Er stonden 30 acteurs op het podium en er zaten 30 mensen in de zaal. Niemand schreef erover. Er kwam enkel een Amerikaanse professor op af die het Belgische theater bestudeerde. Gevraagd naar de beste voorstelling die hij dat jaar had gezien, antwoordde hij in De Standaard: 'Geruchten'. We verschenen in een bekend theatertijdschrift in de VS. Het was een cultsucces. Niemand had het gezien, maar iedereen sprak erover. **5**

TEKST: SOFIE VANDEN BOSSCHE FOTO: JASPER ZWARTJES

Ik ben nu wie ik ben

door mijn kindertijd in een klein dorp. Ik groeide op in Kwaadmechelen, een dorp van 2.000 inwoners. Het waren mijnwerkers en landbouwers. Maar ik was de zoon van een apotheker. Ik behoorde tot de notabelen, en werd ook zo aanzien. Tussen mijn vriendjes, kinderen van landbouwers, hoorde ik er niet helemaal bij, was ik een uitgestotene. Dat heeft erg bepaald hoe ik nu tegen het leven aankijk. Ik heb er ook mijn angsten leren kennen. Ik ontdekte dat ik veel schrik heb van alle dieren. In de lente was ik telkens bij het loslaten van de koeien in de weiden. De koebeesten stonden stijf van de adrenaline en 'dartelden' in de wei, zoals ze dat noemen, maar ik ervaarde het als gruwelijk agressief.

'Götterdämmerung' loopt nog tot 9 juli in de Vlaamse Opera in Antwerpen en Gent. www.vlaamseopera.be